

og Centraleuropa. Hvis Amsterdamtraktaten ikke bliver godkendt, vil udvidelsen blive sat i stå.

Spørgsmålet er, om den så kommer i gang igen. Er den politiske vilje der så i EU? Vil skuffelsen i de øst- og centraleuropæiske lande være så stor, at de vender sig til gammeldags nationalistisk politik? Ingen kender svaret, men det er en høj pris at betale, hvis det skulle ske. Og det ville være helt grotesk, hvis Danmark, der har fået drejet Fællesskabet i vor retning på mange områder, skulle være skyld i en sådan udvikling. Der er intet alternativ til et ja til Amsterdamtraktaten.

I de sidste måneder er den offentlige debat om traktaten naturligvis startet, og det er godt, men det er mindre godt, at den har handlet om en række ting, der intet har med Amsterdamtraktaten at gøre. Debatten har handlet om runde eller firkantede flugtskilte og andre specialiteter. Denne type regler hænger sammen med det indre marked, som danskerne sagde ja til for over 10 år siden. Om man skal have flere eller færre regler, bedre eller dårligere, er ikke det, vælgerne skal tage stilling til ved Amsterdamafstemningen.

Det eneste, der har med det at gøre, er faktisk en understregning af, at EU skal blande sig, hvor det er hensigtsmæssigt. Man skal vurdere hver enkelt beslutnings nødvendighed, før man går i gang. Det er da helt i dansk ånd, at man ikke skal have regler for reglernes skyld.

Så handler debatten om grænsekontrol i Sønderjylland og opretholdelse af den. Heller ikke den debat har noget med Amsterdamtraktaten at gøre. Det spørgsmål afgjorde danske vælgere, da de sagde ja til det indre marked. Men naturligvis må denne frihed ikke føre til illegalt ophold og stigende kriminalitet. Derfor handler Amsterdamtraktaten om en effektivisering af f.eks. politisamarbejdet og fælles asylregler.

Endelig er det afgørende for CD, at den fri konkurrence i Fællesskabet sker på en rimelig måde. Derfor er CD tilfredse med, at man styrker både miljøsidens, arbejdsmarkedssidens og forbrugerpolitikken. Vi skal have en fri konkurrence, men en fair konkurrence. Danske virksomheder skal ikke udkonkurreres gennem dårligt miljø, dårligt arbejdsmiljø eller elendige arbejdsmæssige og sociale vilkår.

Nogle frygter, at åbningen mod øst vil koste job og virksomheder i vort land. Rigtigt er det, at de nye forhold i øst betyder, at vi også må ændre vores erhvervs- og arbejdsmarkedspoli-

tik. Vi er udsat for en konkurrence, men det er vi, hvad enten disse lande er medlem af EU eller ej. Allerede i dag bliver mere banale produktioner udført f.eks. i Polen, men når det er situationen, er det da bedre, at disse lande kommer med under regler, som også gælder for os, end at de konkurrerer med os uden nogen fælles regler. Sikkerheden for en rimelig konkurrence er større, når de er med, end når de står udenfor.

Alt i alt er CD tilfredse med Amsterdamtraktaten og de resultater, som regeringen opnåede, selv om vi gerne ville være gået videre på nogle områder. Men for at slutte, hvor jeg begyndte: Hovedspørgsmålet er, om vi vil bygge videre på den europæiske model, der kan skabe fred og stabilitet – eller om vi vil vende tilbage til den type Europa, der tidligere har skabt krige og uro. I CD mener vi slet ikke, der er noget valg. Derfor siger vi ja og støtter loven.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Spørgsmålet om grænsekontrol mellem Danmark og udlandet har allerede i debatten indtil nu været kraftigt berørt – og med god grund. Men emnet har stort set kun været berørt af EU-modstandere eller af EU-skeptikere. EU-tilhængerne har forsøgt at lægge spørgsmålet om grænsekontrol, spørgsmålet om Schengenreglerne væk fra diskussionen, har forsøgt at undgå diskussionen og har forsøgt at sige, at den diskussion tog vi i slutningen af maj måned her i Folketinget, og den skal vi ikke have igen.

Senest hørte vi CD's ordfører for et øjeblik siden sige, at spørgsmålet om grænsekontrol slet ikke har noget med Amsterdamtraktaten at gøre. Det er fuldstændig komplet uforståeligt for mig, hvordan ordførere kan stille sig herop og sige noget sådant. For sandheden er jo, at Schengenaftalen og Schengenreglerne efter Amsterdamtraktaten skal indskrives i EU-traktaten, og at Schengenreglerne så skal implementeres over en 5-årig periode. Danmark har en protokol, der gør, at vi så har mulighed for efterfølgende at tage stilling til disse regler, og derfor kan man juridisk diskutere: Hvor meget er Danmark omfattet af de her EU-regler, der så kommer?

Men det er et helt uomgængeligt faktum, at efter Amsterdamtraktaten vil der komme til at ligge et meget stort pres på Danmark for at gennemføre de regler, som bliver lavet om